

Dosarul nr.3ra-811/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L.Bagrin)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Vl.Clima, E.Palanciuc, A.Malîi)

Î N C H E I E R E

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Curtea Supremă de Justiție împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a fost menținută hotărârea 08 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a ț ă

La 25 iulie 2018, Curtea Supremă de Justiție a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intervenient accesoriu Muntean Vitalie privind anularea deciziei nr. 126 din 23 iunie 2018.

În motivarea acțiunii s-a indicat că prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 126 din 23 iunie 2018 s-a dispus: constatarea încălcării de către Curtea Supremă de Justiție a prevederilor art. 14, 17 și 29 ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal, manifestată prin încălcarea dreptului de intervenție și a dreptului subiectului de date cu caracter personal de a nu fi supus unei decizii individuale, în vederea asigurării confidențialității datelor cu caracter personal, conținute în deciziile menționate și obligarea Curții Supreme de Justiție de a depersonaliza deciziile nr. 1ra-144/2006 și nr.2ra-1343/08 pronunțate în privința cet. Muntean Vitalie, publicate pe pagina web a reclamantei, și anume din compartimentul arhiva Curții Supreme de Justiție.

A invocat reclamanta că decizia contestată a fost adoptată cu încălcarea procedurii stabilite de lege și reglementată de art. 27 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, potrivit căreia subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi, poate înainta Centrului o plîngere în termen de 30 zile din momentul depistării

încălcării. Astfel, în sensul constatării respectării termenului stipulat, urmează a fi stabilit momentul depistării încălcării de către Vitalie Muntean.

Actele judecătorești a căror depersonalizare s-a solicitat au fost emise la 07 martie 2006 și la 16 august 2008 - perioadă care este îndelungată și care urmează a fi luată în calcul la stabilirea momentului depistării încălcării de către Vitalie Muntean, or, subiectul vizat cunoștea despre existența acestor hotărâri de aproximativ 10 ani, însă a tolerat toată această perioadă presupusele îngrădiri în privința sa.

A relatat că din decizia contestată rezultă că Vitalie Muntean a depistat pretinsa încălcare în privința sa la 12 iulie 2017, moment în care a depus în adresa Curții Supreme de Justiție o cerere privind radierea deciziilor enunțate și, astfel, în situația în care momentul depistării încălcării de către Vitalie Muntean este 12 iulie 2017, se constată că anume din acest moment a început a curge termenul de 30 zile de adresare către autoritatea administrativă în vederea examinării pretensei încălcări, pe când Muntean Vitalie a depus plângere în adresa pîrîtului doar la 06 februarie 2018, fapt ce constituie o vădită încălcare a procedurii prevăzute de lege și, în consecință, impune anularea deciziei nr. 126 din 23 iunie 2018.

A susținut reclamanta că actul administrativ contestat a fost emis și cu încălcarea prevederilor legale și printr-o apreciere greșită a circumstanțelor prezentului caz, deoarece urmează a fi diferențiate compartimentul paginii web a Curții Supreme de Justiție - baza de date a hotărîrilor Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ de compartimentul „Arhiva CSJ”, a căror obiect al hotărîrilor judecătorești publicate, perioada emiterii și, în special, scopul publicării acestor hotărîri diferă, chestiune care a și fost interpretată greșit de către pîrît în raport cu prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

A declarat că reieșind din prevederile legale cuprinse în capitolul II din Lege, ce reglementează condițiile de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, se reține că motivarea expusă de către pîrît în decizia contestată se referă exclusiv la compartimentul - baza de date a hotărîrilor Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, a cărui scop este asigurarea publicității hotărîrilor judecătorești, pe când compartimentul „Arhiva CSJ” are un regim juridic și un scop determinat, explicit și legitim, și anume scopul de statistică, cercetare istorică și științifică.

A indicat reclamanta că proiectul de digitalizare a arhivei Curții Supreme de Justiție a fost creat cu susținerea Agenției Statelor Unite ale Americii pentru Dezvoltare Internațională (USAID), în scop statistic și analitic. Chiar la accesarea compartimentului „Arhiva CSJ” apare fereastra cu mențiunea: „Atenție! Este interzisă copierea și stocarea datelor decît în interes personal cognitiv”, adică de utilizare individuală pentru cunoaștere, statistică, cercetare, etc.. și nu în scop exclusiv de publicare a hotărîrii judecătorești pentru accesul publicului larg, ca element al principiului publicității procesului civil sau penal.

Prelucrarea și stocarea deciziilor judecătorești, la caz a deciziilor nr.1ra-144/2006 și nr. 2ra-1343/08, efectuate în scop statistic și științific s-a realizat prin instituirea unui mecanism de prevenire, verificare și control împotriva utilizării informațiilor contrar scopurilor enunțate, care în consecință asigură un format ce împiedică intervențiile și protejează deciziile împotriva modificărilor neautorizate.

Astfel, la accesarea compartimentului este indicat imperativ că este interzisă copierea și stocarea hotărârilor judecătorești decât în interes personal cognitiv, este interzisă descărcarea, copierea, transmiterea, stocarea în scopuri de utilizare în alte sisteme informaționale, indiferent de scop și utilizare, iar ultimele acțiuni nu pot fi efectuate fără o permisiune prealabilă din partea Curții Supreme de Justiție.

A invocat că pentru a accede în arhiva Curții Supreme de Justiție este necesar de a urmări instrucțiunile necesare, iar după informarea explicită și detaliată se bifează și se confirmă aducerea la cunoștință a informației indicate supra și despre dorința de a continua accesul spre compartimentul indicat.

A specificat reclamanta că site-ul www.csj.md nu este indexat de motorul de căutare Google, deci doar publicul instruit ar putea identifica deciziile a căror radiere se solicită din arhiva Curții Supreme de Justiție.

Respectiv, refuzul de a accepta cererea lui Muntean Vitalie nu a încălcat obligația pozitivă a statului de a proteja interesele acestuia privind viața privată. Luînd în considerare marja de apreciere a autorităților naționale în acest domeniu în momentul punerii în balanță a intereselor concurente, importanța prelucrării și stocării deciziilor judecătorești vechi ca documente de arhivă, care la momentul publicării și în perioada ulterioară nu a fost contestată de către petent, prevalează în raport cu interesele lui Vitalie Muntean.

A solicitat reclamanta anularea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 126 din 23 iunie 2018.

Prin hotărârea din 08 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Curtea Supremă de Justiție împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și s-a dispus anularea deciziei nr. 126 din 23 iunie 2018.

La 02 ianuarie 2019, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a declarat apel împotriva hotărârii din 08 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, suplimentat la 27 martie 2019, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Curtea Supremă de Justiție.

Prin decizia din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a fost menținută hotărârea 08 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a invocat că prin răspunsul Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2018, apelantul a fost informat referitor la unele circumstanțe vizavi de solicitarea lui Muntean Vitalie în vederea radierii din arhivă a deciziilor sus-indicate (f.d. 27).

La 22 iunie 2018 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a adoptat decizia nr. 126 prin care s-a constatat că din materialele anexate de petent s-a determinat că, petentul, sesizând că decizia nr. 1ra-144/2006 pronunțată în privința lui Muntean Vitalie la 07 martie 2006 și decizia nr. 2ra-1343/08 pronunțată în cauza Muntean Vitalie împotriva Ministerului Finanțelor la 16 august 2008 de pe site-ul www.csj.md nu sunt depersonalizate, a solicitat la 12 iulie 2017 radierea deciziilor care conțin date cu caracter personal ale acestuia, invocînd drept temei art. 14 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Prin răspunsul nr. 4/2-184/17 din 24 iulie 2017, Curtea Supremă de Justiție a respins cererea de radiere a deciziilor menționate din arhiva și pagina web a CSJ.

Instanța de apel a relatat că în conformitate cu art. 4 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: a) prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi, inclusiv privind notificarea către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, și cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică și cea științifică; c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sînt colectate și/sau prelucrate ulterior; d) exacte și, dacă este necesar, actualizate. Datele inexacte sau incomplete din punctul de vedere al scopului pentru care sunt colectate și ulterior prelucrate se șterg sau se rectifică; e) stocate într-o formă care să permită identificarea subiecților datelor cu caracter personal pe o perioadă care nu va depăși durata necesară atingerii scopurilor pentru care sînt colectate și ulterior prelucrate. Stocarea datelor cu caracter personal pe o perioadă mai mare, în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, se va face cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează aceste domenii, și numai pentru perioada necesară realizării acestor scopuri.

Potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (5) lit. f) al aceleiași Legi, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțămîntul subiectului datelor cu caracter personal.

Consimțămîntul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, cu condiția ca datele cu caracter personal să rămîna anonime pe toată durata prelucrării.

În temeiul art. 8 alin. (1) al Legii nominalizate, prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale, măsuri procesuale de constrîngere sau sancțiuni contravenționale poate fi efectuată numai de către sau sub controlul autorităților publice, în limitele competențelor acordate și în condițiile stabilite prin legile ce reglementează aceste domenii.

Conform prevederilor art. 17 al Legii indicate, orice persoană are dreptul de a cere anularea, în totalitate sau parțială, a oricărei decizii individuale care produce efecte juridice asupra drepturilor și libertăților sale, fiind întemeiată exclusiv pe prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal destinată să evalueze unele aspecte ale personalității sale, precum competența profesională, credibilitatea, comportamentul și altele asemenea.

Instanța de apel a relatat că potrivit art. 1 alin. (2) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Curtea Supremă de Justiție este instanța judecătorească supremă care asigură aplicarea corectă și uniformă a legislației de către toate instanțele judecătorești, soluționarea litigiilor apărute în cadrul aplicării legilor, garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

Conform art. 2 din aceeași Lege, Curtea Supremă de Justiție: a) judecă, ca instanță de recurs, cauzele în materie civilă, de contencios administrativ, penală sau înalte materii în condițiile legii procesuale; b) sesizează, din oficiu sau la propunerea instanțelor judecătorești. Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității actelor juridice; c) generalizează practica judiciară și analizează statistica judiciară proprie; d) dă explicații din oficiu în chestiunile de practică judiciară ce nu țin de interpretarea legilor și nu au caracter obligatoriu pentru judecători; e) exercită, în limitele competenței sale, atribuții ce derivă din tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; f) exercită alte atribuții conform legii.

În corespundere cu prevederile pct. pct. 2-4 ale Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, conform art. 10 alin.(4) din Legea nr.514 din 6 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, hotărârile judecătorilor și ale curților de apel se publică pe portalul web național al instanțelor de judecată. Hotărârile Curții Supreme de Justiție se publică pe pagina web a acestei instanțe. Publicarea hotărârilor judecătorești contribuie la realizarea principiului echității proceselor judiciare și urmărește asigurarea accesului liber la informații al cetățenilor și transparentizarea activității instanțelor de judecată. Publicarea hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată sau, după caz, pe pagina web a Curții Supreme de Justiție poate fi limitată în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când o impun interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când în împrejurări speciale, s-ar aduce atingere intereselor justiției.

În temeiul dispozițiilor pct. pct. 10-12 din același Regulament, toate hotărârile judecătorilor și ale Curților de Apel se publică pe portalul național al instanțelor de judecată după introducerea acestora în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor. Hotărârile Curții Supreme de Justiție se publică pe pagina sa web după ce este parcursă aceeași etapă. Accesul la hotărârile judecătorești publicate pe pagina web a instanțelor judecătorești este gratuit și anonim și nu presupune nici o formă de înregistrare. Textul hotărârii judecătorești se publică pe pagina web într-un format care asigură protejarea informațiilor de distrugerea sau modificarea acestora.

Prin recursul nemotivat depus la 08 mai 2019 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin recursul motivat depus la 28 iunie 2019 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel eronat a apreciat descrierea noțiunii de acțiune continuă, CNPDCP nu a invocat procedura contravențională ci a folosit doar noțiunea de contravenție continuă, din cauza lipsei unei noțiuni de acțiune continuă în legislația națională, iar cea de contravenție

continuă fiind similară. Mai mult, în decizia contestată înregistrată cu nr. 126 din 23 iunie 2018, nu există o trimitere la noțiunea de contravenție continuă, trimiterea fiind efectuată doar la etapa apelului, pentru a identifica o claritate în noțiuni. În acest sens, invocarea instanței de apel privind anularea Decizie nr. 126 din 23 iunie 2018, pe faptul încălcării procedurii este neîntemeiată.

A subliniat recurentul că, prin Decizia nr. 126 din 23 iunie 2018, s-a stabilit încălcarea realizării dreptului de intervenție a subiectului de date cu caracter personal, care a fost solicitat de către cet. Vitalie Muntean, prin demersul din 12 iulie 2017 adresat Curții Supreme de Justiție. Astfel, instanța eronat a aplicat prevederile art. 26 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ.

A accentuat că prin plasarea deciziei nr. 1ra-144/2006 pronunțată la 07 martie 2006 și deciziei nr. 2ra-1300043/08 pronunțată la 16 august 2008, în care se regăsesc datele cu caracter personal ale cet. Vitalie Muntean, Curtea Supremă de Justiție până în prezent prelucrează datele cu caracter personal ale acestuia, prin urmare operațiunile respective, urmează a fi conforme cerințelor Legii 133/2011.

De asemenea, tentativa de realizare a dreptului de intervenție, s-a produs la data de 12 iulie 2017, fiind aplicabilă Legea privind protecția datelor cu caracter personal, care asigură subiectului de date cu caracter personal anumite drepturi în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal ce-l vizează, și nici de cum la data de 07 martie 2006, dată invocată de instanța de apel, iar Curtea Supremă de Justiție ca operator de date cu caracter personal avea obligația de a satisface cererea subiectului de date.

În conformitate cu prevederile art. art. 244 alin. (1) și 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 17 aprilie 2019 și a fost expediată recurentului la 28 mai 2019 (f.d.126), prin urmare, recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 246 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Conform alin. (2) din același articol, recursul se declară inadmisibil în special când decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; recursul este depus în mod repetat; recursul este depus de o persoană neîmputernicită; recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233

alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

Curtea Supremă de Justiție reține că legiuitorul prin expresia „în special” din conținutul normei art. 246 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova, a indicat că temeiurile de inadmisibilitate stipulate nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeiuri care necesită a fi verificate la etapa examinării admisibilității cererii de recurs. În această ordine de idei, în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Astfel, cu trimitere la cele enunțate supra, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 246 coroborat cu art. 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova.

Or, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă asupra existenței greșelilor procedurale și aplicării incorecte a dreptului material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, instanța de recurs reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea faptului, dacă recursul se încadrează în cele prevăzute la art. art. 246 și 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 246 și 194 alin. (2) ale Codului administrativ al Republicii Moldova, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru